ΠΕΣ ΤΟ ΓΙΑ ΜΙΑ ΦΟΡΑ

Στίχοι Δημήτρη Χριστοδούλου

Κουράστηκα νά σέ κρατῶ πόνε ἀπό τό χέρι
τό δρόμο νά βαδίζουμε μαζί χωρίς χαρά
νάχουμε γιά παρηγοριά ἕνα θλιμένο ἀγέρι,
πουλιά πού τάσειρε ἡ βροχή καί χάσαν τά φτερά

•

Βαρέθηκα τόν πόνο μου νά μοῦ μιλάει γιά πόνο
δέν τήν ἀντέχω τή φωνή νά λέει γιά τήν πληγή
νά μου μιλάει γιά συμφορά καί γιά τόν πόνο μόνο
γιά τή μεγάλη ὥρα μας πού θά μᾶς πάρει ἡ γῆ

•

Κάνε φωνή μου ὑπομονή τραγούδι μου κρατήσου
στίχε παληέ μου σύντροφε πές το γιά μιά φορά
ξέχασε τήν παληά πληγή καί πέξε τήν ψυχή σου
πέρα ἀπ'τήν πίκρα τοῦ χαμοῦ κι'ἀπό τή συμφορά.

Β' τραγούδι, μελαγχολικό

(Β)

FA#

ΣΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ ΤΟ ΜΠΑΛΚΟΝΙ

Ἔσπειρα στὸν κῆπο σου χορτάρι
νὰ 'ρχονται τὸ βράδι τὰ πουλιά—
πές μου ποιὸ φεγγάρι σ' ἔχει πάρει
κι ἄδειασε τοῦ κόσμου ἡ ἀγκαλιά;

Στῆς νύχτας τὸ μπαλκόνι
παγώνει ὁ οὐρανός
εἶναι ἡ ἀγάπη σκόνη
καὶ τ' ὄνειρο καπνός—
εἶναι ἡ ἀγάπη σκόνη
καὶ τ' ὄνειρο καπνός.

Κύλησαν τὰ νιάτα σὰν ποτάμι
ἔγιν' ὁ καιρὸς ἀνηφοριά—
εἶμουνα στὸν ἄνεμο καλάμι
εἶσουνα στὴ μπόρα λυγαριά.

Στῆς νύχτας τὸ μπαλκόνι
παγώνει ὁ οὐρανός
εἶναι ἡ ἀγάπη σκόνη
καὶ τ' ὄνειρο καπνός—
εἶναι ἡ ἀγάπη σκόνη
καὶ τ' ὄνειρο καπνός.

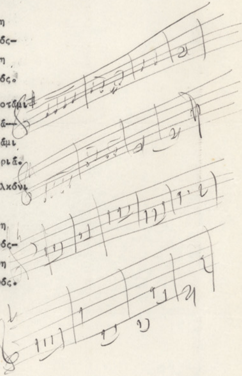

Α' τραγούδι, αισιόδοξο

(Α)

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ

Ἦρθα σάν τό γλάρο
στήν ἀκρογιαλιά
ἦρθα νά σέ πάρω
μ' ἑκατό φιλιά.

Εἶναι ἡ ζωή μέ τ' ὄνειρο δεμένη—
ἔλα καί σύ: χαρά μᾶς περιμένει.

Στ' ὄμορφο ταξίδι
καί τ' ἀλαργινό
ἔχω γιά στολίδι
τόν αὐγερινό.

Εἶναι ἡ ζωή μέ τ' ὄνειρο δεμένη—
ἔλα καί σύ: χαρά μᾶς περιμένει.

Τά φτερά μου ἀνοίγω
βόηθα με καί σύ
φτάνουμε σέ λίγο
στ' ἄσπρο μας νησί.

Εἶναι ἡ ζωή μέ τ' ὄνειρο δεμένη—
ἔλα καί σύ: χαρά μᾶς περιμένει.

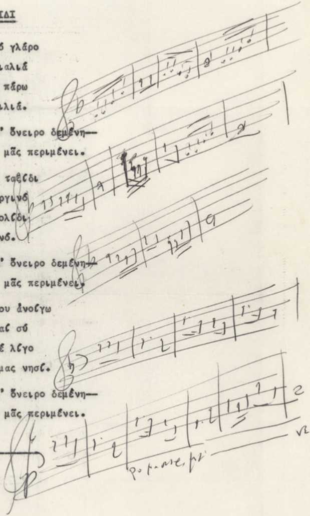

———

Ἄρχισε νά βραδιάζει. Τ. Λιβαδίτης.

Νάχα δυό χέρια δυό σπαθιά
νά σέ φυλάω ἀγάπη μου·
νά μήν σ' ἀγγίζη ὁ πόνος
ν' ἄμουν αϊτός νάχα φτερά
καί νά σέ πάρω μακρυά
νά μή σέ βρίσκη ὁ χρόνος.

Ἔφυγε ἡ μέρα μας πικρή
κι ἄρχισε νά βραδυάζη
μεσ' τό τραγοῦδι τό αἷμα μου
κόμπο τόν κόμπο στάζη.

Πῆρα τούς δρόμους τ' οὐρανοῦ
τά σύννεφα κυνήγησα-α
μίλησα μέ τ' ἀστέρια
ἔψαξα Νότο καί Βορριᾶ
γιά νά σοῦ φέρη τή χαρά
μά ἔμεινα μ' ἄδεια χέρια

Κουράστηκα νά δέ κρατώ. (Δ. Χριστοδούλου)

Στου Κόσμου Την Ανηφοριά

Μες στη ζωή περπάτησα
κι είχα το άστρο προίκα
μόνο που φως δεν κράτησα
παρηγοριά δε βρήκα

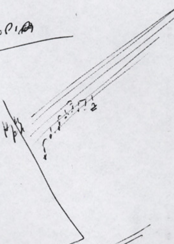

Στου κόσμου την ανηφοριά
μου στήσαν καρτέρι
κι ήταν ο ήλιος ανεμικά
σ' αλήτη μαχαίρι

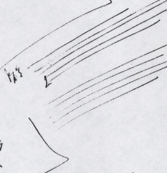

Κόκκινο άστρο έφεγγα
στου φεγγαριού τη σκάλα
μόνο στη γη σου μέτρησα
καημούς δεν μάζεψα

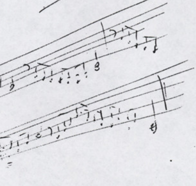

16

N° 1

ΣΤΗ ΝΥΧΤΑ ΣΤΟ ΜΠΑΛΚΟΝΙ

~~Autor:~~ THEODORAKIS MIKIS, comp
Autor: GATSOS NIKOS

~~TO EKKREMES~~

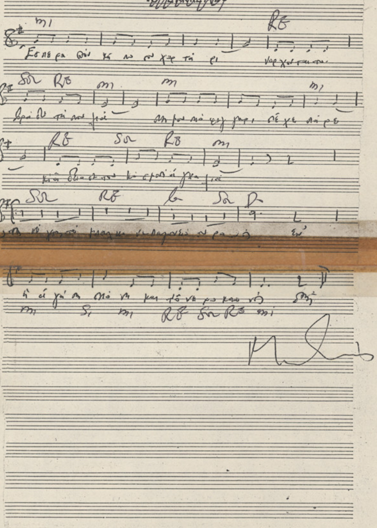

Autor: STAVROU GER.
Comp: THEODORAKIS MIK.

O ISKIOS EPESE VARYS

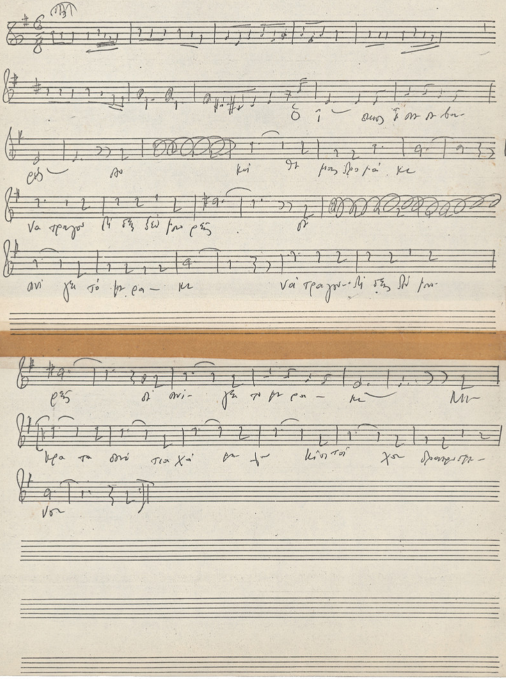

ΝΑΧΑ ΑΠΟ ΧΕΡΙΑ (ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΑΡΑΠΟ)

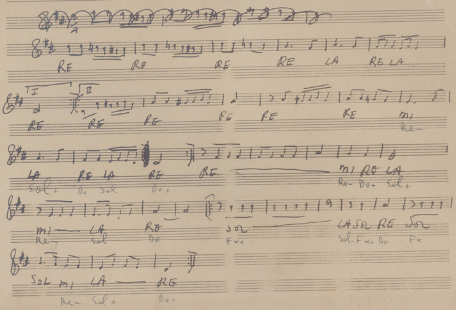

ΚΟΥΡΑΣΤΗΚΑ ΝΑ ΣΕ ΚΡΑΤΩ

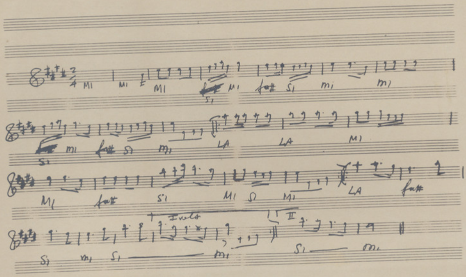

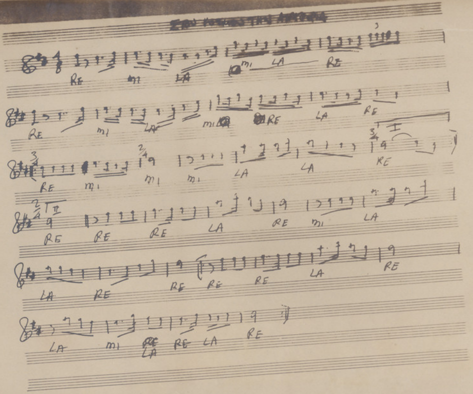
RE mi LA mi LA RE
RE mi LA mi RE LA RE
RE mi mi mi LA LA RE
RE RE RE LA RE mi LA
LA RE RE RE RE LA RE
LA mi RE LA RE LA RE

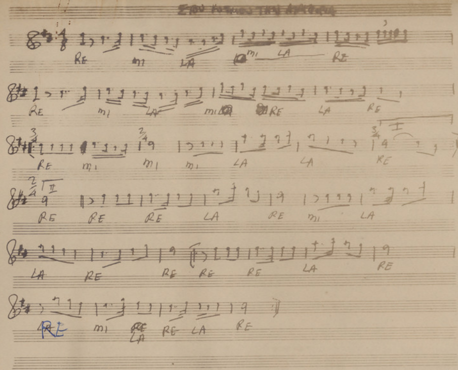
RE MI LA MI LA RE
RE MI LA MI RE LA RE
I
RE MI MI MI LA LA RE
II
RE RE RE LA RE MI LA
LA RE RE RE RE LA RE
RE MI RE LA RE LA RE